

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 44. Carolus I. Angliæ Rex de carcere in carcerem raptatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

sipavit: Adversa igitur fortuna ubique Sæc. XVII.
 Regios infectante Eboracensis Dux A. C. 1648.
 secundogenitus Regis Filius suæ secu-
 ritati consulere statuit, ægre tamen
 Londino in Hollandiam ad Arausionen-
 sem Principem Sororem suam profugere
 poterat, ubi classi, quæ excusso Par-
 lamenti imperio ad Batavos secesserat,
 præfectus, unacum fratre suo Walliæ
 Principe Jarmuthum versus vela fecit,
 ab hoc tamen portu exclusus, ad Sus-
 sexiæ & Cantii littora contendit; dum
 interea Hollandus Comes, & Bucksus
 Dux quingentos Equites, & duo fer-
 me peditum millia pro Rege contraxe-
 rant, & Scoti cum valido exercitu
 unacum Hamiltonio Duce in Angliam
 penetraverant; quo comperto Parlamen-
 tum cunctos, qui Regis signa seque-
 rentur, perduellionis reos publico e-
 dicto pronuntiabat.

§. XLIV.

*Carolus I. Angliæ Rex de carcere in
 carcerem raptatus.*

Haud diu benignioris fortunæ spem
 Carolus I. Angliæ Rex, qui ad-
 huc dum Corisbrockensi carcere detine-
 batur, in fautorum suorum copiis, se-
 cundisque eventibus repositam habe-
 bat; quippe non modo Hollandi Comi-
 tis Rapin Thoi-
 ras Hist.
 d' Angl. l. 21.
 Whitl.
 p. 355.
 Rusworth.
 Vol. VIII.
 tis p. 125.

Sæc. XVII. A. C. 1648. tis copiæ, sed etiam Scotorum exercitus ingenti clade a Cronwello cæsus, dissipatusque fuit, ipso Hamiltonio Duce, ceterisque ferme omnibus Tribunis, Nobilibusque captis. Interim vero plures Provinciæ privata reconciliationis pacta cum Rege ineundi facultatem petebant, quibus etiam annuere Parliamentarii, ea tamen lege, ut Rex antea ad quamdam arcem decem leucis Londino distitam transferretur; quocirca eodem Neoportum abducto Parlamentum suos Deputatos eo ablegabat; Londinensis enim Urbis Primores æque ac Presbyteriani ab utraque Curia importunius petebant, ut cum ipsomet Rege aut Londini aut alibi de pace ageretur, huicque negotiationi etiam Scoti interessent, & juxta fidelitatis juramentum, nuperamque conventionem Regis Persona, honor, ejusque reditus sedulo conservarentur, ac denique salva Parlamenti potestate & privilegiis subditi pristinis suis juribus & libertatibus redderentur, necnon Ecclesiæ regimen puritati suæ restitueretur: Ut ergo utriusque Curia Senatores horum votis satisfacerent, ac impendentes eorum tumultus prævenirent, tandem post acrem repugnantiam, quadrimestrem moram, & varia artificia incassum adhibita,

con-

consensere, ut edictum, quo nullus Sæc. XVII.
 Regem accedere vel cum eo agere pro- A. C. 1648.
 hibitum fuit, nullum, irritumque de-
 clararetur, nec Rex nuper propositis
 tribus conditionibus subscribere cogere-
 retur: Sub idem quoque tempus Ca-
 rolus Walliæ Princeps necnon Londi-
 nenses Primores petebant, ut prius-
 quam negotiationi initium fieret, Rex
 plenæ libertati redderetur, omnesque
 hostilitates terra marique ex Regis si-
 mul & Parlamenti mandato cessarent:
 postquam vero Independentes Scoto-
 rum exercitum a Cronwello cæsum
 fuisse compererant, detracta simulatio-
 nis larva palam sibi supremam, cui du-
 dum secreto inhiabant, auctoritatem
 arrogabant, ipsumque Parlamentum
 de viginti octo criminibus, accusantes,
 reconciliationem cum Rege inchoatam
 interturbare, toto studio satagebant,
 cumque Rex omnibus ferme Parla-
 menti postulatis annuisset, & duntaxat
 negotiationis successum articulus circa
 Episcopalis dignitatis abrogationem
 sisteret, veriti, ne Rex circa hoc quo-
 que caput a sua sententia decederet,
 armata etiam violentia pacem suis con-
 siliis adeo adversam præpedire decer-
 nebant: præprimis ergo Cronwellus,
 ceterique exercitus Ductores, quorum
 consiliis Regis redintegratio oppido ad-
 versa

Sæc. XVII. versa erat, milites gregarios per Jeronum ejusdem Cronwelli Generum adversus Regem variis calumniis, exstimulant, postea audaciores facti, die vigesima octava Novembris *exercitus nomine* Ewersum Tribunum cum aliis belli Præfectis ad Parlamentum ablegant, atque inter alia petunt. I. Ut Rex in judicium accerseretur, eoquod præcipua effusi cruoris, omniumque malorum, quibus Regnum affligeretur, causa esset: Parlamentum opprimere tentasset, extera quæsiisset auxilia, conscriptis Germanis Equitibus peditibusque Hibernis, quatuor Provincias Boreales, & Londini direptionem Scotis promisisset, ea lege, ut vel Parlamentum tollerent, vel ejus auctoritatem abjicerent: præterea etiam urbibus præsidia, & populo gravissima vectigalia imposuisset, ritusque Papisticis similes induxisset. Postulabant insuper II. ut Walliæ Principi & Eboracensi Duci Regiis filiis certa dies assignaretur, qua sese Parlamento subjicerent, & si renuerint, omni in Angliæ Regnum jure excidisse, Regnique proscripti declararentur, si vero sese subjecerint, aut ex jure cum illis ageretur, aut venia eisdem daretur, prout bene visum, atque ab eis satisfactum fuerit,

fuerit: nihilominus omnes Regii pro-
 ventus apud sequestrum in publicos
 usus deponerentur. III. Ex Delin-
 quentibus præcipui, tanquam hujus
 belli incentores, omni severitate ple-
 cterentur. IV. Deinceps nullus pro
 Rege haberetur, nisi prius a Parla-
 mento electus promiserit, quod infe-
 rioris Curiaë edictis nunquam repugna-
 turus esset. Verum ad tam sanguino-
 lentas petitiones Parlamentum nullum
 dederat responsum, inde verò exacer-
 bati Belliduces, non modo Londinen-
 sem populum, sed plures etiam Pro-
 vincias concitarunt, ut libellis Parla-
 mento porrectis Regium Caput ad sup-
 plicium deposcerent. Insuper gregarii
 milites Angli, cum omnes homines
 utpote natura æquales, æquale jus
 ad supremum imperium habere, iden-
 tidem a Cronwello edocti essent, au-
 dacter postularunt, ut hæc æqualita-
 tis lex confirmaretur, & deinceps ne-
 quaquam natiuitatis prærogativa, sed
 duntaxat patrii amoris excellentia in
 conferendis primis Regni dignitatibus
 respiceretur: cum autem tam a suis
 Belliducibus quam a Parlamento re-
 pulsam ferrent, habito Hunslowii con-
 ventu novæ Reipublicæ Antesignanos
 seu ut vocabant, Agitatores ad adoptan-
 dam hanc legem novamque doctrinam

Sæc. XVII.
 A. C. 1648.

Sæc. XVII. armata vi compellere decrevere, ex
 A. C. 1648. quibus tamen quatuor petulantiores
 Cronwellus, qui nova hac doctrina præ-
 conceptam usurpati imperii systema e-
 verti, probe noverat, suspendio plecti,
 ceteros vero captos Londinum abduci
 jussit: Fairfaxius autem Anglici exer-
 citus imperator, revocato Hammondo,
 Ewerfo Vectis Insulæ Regimen tradidit,
 qui Agitatorum jussu Regi manus in-
 jecit, eumque ex Carisbrokensi carcere
 ad arcem Hurst, locum angustissimum.
 fordidum, marique circumfluo insa-
 lubrem abstraxit: nihilominus inferio-
 ris Curia Senatores, ne tantæ inhu-
 manitatis conscii crederentur, publico
 programme declararunt, Regem in scio
 Parlamento ex Insula fuisse deporta-
 tum: Vicissim vero Belliduces haud
 ultra dissimulandum rati, *exercitus no-*
mine ad Parlamentum rescripsere, quod
 in nupera declaratione mala ex nego-
 tiatione ac Regis redintegratione Re-
 gno impendentia Parlamento exposuis-
 sent, cum autem Parlamentum ad hoc
 nequidem responderit, inde sat lucu-
 lenter appareret, quod factio in Parla-
 mento prævalens, studiose tamdiu re-
 sponsum suum distulerit, ut interea ne-
 gotiatio cum Rege non sine maximo
 Regni damno perficeretur: proin in
 Senatu non pauci essent corrupti, at-
 que

„que ad publicum bonum cæci, adver- Sæc. XVII.
 „sus quos nullum aliud superesset re- A. C. 1648.
 „medium præter Divinam, humanam-
 „que opem. „ Postea illos Senatores,
 quos sibi addictos noverant, datis lite-
 ris hortabantur, ut adversus Curixæ de-
 creta reclamarent, atque e Senatu ex-
 cederent, & Belliducibus obtempera-
 rent, donec nova Parlamenti forma
 esset stabilita: mox etiam Fairfaxius
 Londinensis Urbis Primoribus denun-
 tiabat, quod cum exercitu suo Londi-
 num movere cogeretur, contemptæ
 suæ declarationis injuriam ulturus:
 sexto post die urbem armatus ingredi-
 tur, publicum ærarium spoliat, Pala-
 tia Regia & Nobilium ædes Comitio-
 rum atriis finitimas occupat, circum-
 fuso locis vicinis exercitu: Prydeum
 quoque Tribunal cum valido agmine
 Westmonasterium ablegat, qui quadra-
 ginta duos Senatores Regi minus in-
 sensos abstraheret, necnon centum quin-
 quaginta alios a comitiis arceret, & dun-
 taxat illis suam dignitatem sartam ser-
 varet, quos Parlamenti & Regixæ ad-
 ministrationis inimicos, proin factioni
 Cronwellianæ velificaturos nosset, quod
 & illico factum, quocirca in novo hoc
 Parlamento potissimam partem nonnisi
 Independentes, Anabaptistæ alique
 studiose selecti grassatores numeraban-
 tur.

Sæc. XVII. tur. Ita nempe pauci factiosi homines
A. C. 1648. de summa rerum Anglicarum, de Rege
 plectendo, de legibus condendis & rescindendis, necnon Regiminis avari
 fundamentis penitus subruendis potestatem sibi solis arrogare præsumpsere:
 Prohibent denuo, ne Rex ultra audiretur, nec ullus cum illo de pace conferre
 auderet, nova prioribus edicta subrogant, ob pacis articulos, in quos
 Rex prævie consensisset, Regimen immutandi auctoritatem in se jure transferri
 declarant, imperiumque, quod prius armis arripuerant, suorum suffragiis
 invadunt, ac denique Regem ex arce Hurst Viacomiam per Harringtonium
 Tribunal deducunt, ac triduo post Vindesorium & denique exeunte
 Mense Decembri Londinum abstrahi jubent, proxime morti adjudicandum.
 Interea vero ex bellici Senatus edicto prohibitum, ne ultra Regi consuetæ
 honorum significationes fierent, sed tanquam privatus Vir haberetur, suorumque
 domesticorum potissimi ab ejus famulatu arcerentur: denique Independentibus,
 ceterisque rebelles palam declararunt, penes populum potestatem omnem
 primitus residere, atque ad populi Delegatos id potestatis spectare,
 vimque legis obtinere plebis seu communium placita, citra Regis aut
 Proce.

Procerum suffragia, Regem vero ipsum Sæc. XVII.
 contra Parlamentum arma sumpſiſſe, A. C. 1648.
 eoque nomine sanguinis civili hoc bello
 fuſi reum eſſe, proprioque cruore cri-
 men illud expiaturum. Ipſe etiam
 Cronwellus habita ad populum oratio-
 ne monuit, ut deinceps populus Re-
 gnum ſuis viribus & conſiliis admini-
 ſtret & defendat, nec amplius populi
 incolumitatem & Regimen a Carolo
 Stuarro, Viro obſtinato, cujus cor
 Deus induravit, expectet, nec dein-
 cept ſinat ſe relinqui furori & malitiæ
 irreconciliabilis inimici, ſicut exper-
 turi eſſent futurum ejus Regimen in-
 ſupportabile, & plenius vindicta, quam
 juſtitia. Ita ille ex Independentium
 ſententia: non defuerunt tamen ex
 multis Provinciis plures, imo ex In-
 dependentium factione nonnulli, qui
 nefarias hæſce fanaticorum machinatio-
 nes deteſtati, Regis auctoritatem af-
 ſererent.

§. XLV.

Variae conjurationes feliciter detectæ.

Quantum habeat virium ad aliorum Calmet Hiſt.
 corruptelam tam in plebe quam Univ. l. 154.
 in Proceribus, pravitas exempli, fa- Jæger. hiſt.
 cile eluxit ex atroci illa Anglorum ſe- Eccl. l. 8. c. 5.
 ditione; per illam enim, ejusque im- Hode Hiſt.
de la Vie de

Nn 3

puni-